

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 173-1919)

Originalt emne

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Borgerskolen, Læssøesgade

Skole- og Undervisningsvæsen/Skoletandklinik

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 12. juni 1919](#)
- 2) [Byrådsmødet den 3. juli 1919](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 12. juni 1919 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 173-1919)

Andragende fra Kommunetandlæge Bloch Jørgensen om Ansættelse i 1. Lønklasse.

Fra Skoleudvalget forelægger følgende Indstilling :

"Lønningerne paa Skolevæsenets Tandklinik har hidtil været reguleret saaledes, at Lederen har faaet 200 Kr. og Assisterterne 150 Kr. maanedlig for 3 Timers dagligt Arbejde.

Kliniken er nu stærkt udvidet, og der arbejdes i Almindelighed 6 Timer daglig. Det er en Selvfølge, at Lederen helst maa være til Stede i hele Kliniktiden, og hans maanedlige Løn vil derved blive 2 X 200 Kr. = 400 Kr. maanedlig.

Imidlertid har man fra "Dansk Tandlægeforening" modtaget medfølgende Skrivelse af 27.

Februar 1919 - med Bilag - hvoraf fremgaar, at Foreningen forlanger, at Tandlægerne skal lønnes efter en Skala, der ligger meget højere og ikke saa lidt over Kommunens 1. Lønklasse.

Da man nødig vilde have et Personskifte paa Kliniken paa nærværende Tidspunkt, har man forhandlet med Lederen om Sagen og meddelt ham, at man ikke kunde strække sig længere end til at foreslaa ham optaget i Kommunens 1. Lønklasse med en saadan Lønanciennitet, at hans Løn ikke gik ned. Som det fremgaar af vedlagte Skrivelse fra Tandlæge Bloch-Jørgensen, er han tilfreds med dette Tilbud, endskønt hans Løn bliver ca. 900 Kr. lavere end den af Tandlægeforeningen forlangte, og man indstiller herefter til det ærede Byraad, at Lederen af Aarhus kommunale Skoletandklinik, Hr. K. Bloch-Jørgensen, fra 1. April d, A. at regne optages i Kommunens 1. Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. April 1916 og med Pensionsanciennitet fra den Dag, da han ansattes paa Kliniken, 1. Februar 1918."

Sagen blev derefter sendt til Lønudvalgets Erklæring, og fra dette forelaa følgende Indstilling :

"Lønudvalget kan ikke tiltræde Skoleudvalgets Indstilling om, at Lederen af Skolevæsenets Tandklinik ansættes i 1. Lønklasse, men foreslaar, at Tandlæge Bloch-Jørgensen foreløbig lønnes efter det Antal Timer, Kliniken holdes aaben."

Formanden forelagde Indstillingerne og gjorde opmærksom paa, at Lønudvalgets Forslag vistnok vilde blive meget dyrt for Kommunen.

Møller oplyste, at Lønudvalget havde ment, at det for Tiden var uheldigt at sætte Tandlægen i 1 Lønklasse, for det vilde vist bevirke, at der kom lignende Andragender fra mange andre. Tandklinikken blev efterhaanden en temmelig dyr Institution, og det havde næppe oprindelig været Byraadets Mening, at den skulde udvikle sig saa stærkt. Hvis man betalte efter Timeløn vilde det blive ca. 4000 Kr.; men hvis Tandlægen sættes i

delt ham, at man ikke kunde strække sig længere end til at foreslaa ham optaget i Kommunens 1. Lønklasse med en saadan Lønanciennitet, at hans Løn ikke gik ned. Som det fremgaar af vedlagte Skrivelse fra Tandlæge Bloch-Jørgensen, er han tilfreds med dette Tilbud, endskønt hans Løn bliver ca. 900 Kr. lavere end den af Tandlægeforeningen forlangte, og man indstiller herefter til det ærede Byraad, at Lederen af Aarhus kommunale Skoletandklinik, Hr. K. Bloch-Jørgensen, fra 1. April d, A. at regne optages i Kommunens 1.

Lønklasse med Lønanciennitet fra 1. April 1916 og med Pensionsanciennitet fra den Dag, da han ansattes paa Kliniken, 1. Februar 1918."

Sagen blev derefter sendt til Lønudvalgets Erklæring, og fra dette forelaa følgende Indstilling :

"Lønudvalget kan ikke tiltræde Skoleudvalgets Indstilling om, at Lederen af Skolevæsenets Tandklinik ansættes i 1. Lønklasse, men foreslaar, at Tandlæge Bloch-Jørgensen foreløbig lønnes efter det Antal Timer, Kliniken holdes aaben."

Formanden forelagde Indstillingerne og gjorde opmærksom paa, at Lønudvalgets Forslag vistnok vilde blive meget dyrt for Kommunen.

Møller oplyste, at Lønudvalget havde ment, at det for Tiden var uheldigt at sætte Tandlægen i 1 Lønklasse, for det vilde vist bevirke, at der kom lignende Andragender fra mange andre. Tandklinikken blev efterhaanden en temmelig dyr Institution, og det havde næppe oprindelig været Byraadets Mening, at den skulde udvikle sig saa stærkt. Hvis man betalte efter Timeløn vilde det blive ca. 4000 Kr.; men hvis Tandlægen sættes i 1. Lønklasse vilde der ogsaa komme Pension med. Det var derfor rigtigst at se Tiden lidt an.

Simonsen var tilbøjelig til at tro, at det i Længden vilde blive fordelagtigst for Kommunen at følge Skoleudvalgets Indstilling. Timebetaling var farligt at komme ind paa i saadanne Tilfælde. Taleren vilde henstille til Udvalgene at tage Sagen tilbage for muligvis at komme til Enighed.

N. Joh. Laursen mente ogsaa, at Skoleudvalgets Indstilling var den rigtigste, fordi man derved blev fri for Tandlægeforeningens Krav, idet Tandlægen havde erklæret sig tilfreds med at blive sat i 1. Lønklasse. Taleren var overbevist om, at Kliniken gjorde Nytte for det Beløb, den kostede, for det var et stort Gode, selv om det ikke kunde omsættes i Penge. Det var klart, at Tandklinikken efterhaanden maatte vokse; men der var dog ogsaa Grænser for dens Vækst.

Christensen var enig med Pastor Laursen i, at Kliniken gjorde et udmærket Arbejde. Men hvis man nu satte Lederen i 1. Lønklasse, vilde man blive nødt til at sætte mange andre deri ogsaa. Kommunens Lønklasser var vist for lave i Forhold til de Lønninger, der skulde gælde i Fremtiden, og det vilde blive nødvendigt inden ret længe at ændre Regulativet. Derfor var det mest praktisk at vente til den Tid med at sætte Tandlægen i Lønklasse.

Kjeld Sørensen vilde støtte Simonsens Forslag om at lade Sagen gaa tilbage til

Udvalgene. Tandlægerne var for Øjeblikket meget ivrige efter at faa deres Honorar sat op, ogsaa overfor Sygekasserne, og hvis Kommunen nu ikke passede paa og fik Samarbejde med andre Institutioner, gik det her ligesom med Lægerne. Der var ingen Mening i, at Tandlægerne selv skulde bestemme det hele; der maatte en Forhandling til, ellers maatte man undvære Tandlægerne.

N. Joh. Laursen bemærkede, at det vist oprindeligt var Meningen, at Børnene kun skulde behandles indtil 4. Klasse, idet man mente, at Tænderne saa havde faaet en saadan Behandling, at Resten kunde overlades til Hjemmene; de 2 første Aar var de vanskeligste.

Mousten mente ikke, at man let kunde overvurdere denne Institution. Hvad Lønnen til Lederen angik, vilde den blive ca. 1000 Kr. større, hvis man fulgte Lønudvalgets Forslag, og skulde Manden saa senere i 1. Lønklasse, vilde det ikke blive nemt at faa hans Løn sat 1000 Kr. ned. Taleren vilde derfor henstille til Lønudvalget at gaa med til Skoleudvalgets Forslag.

Brammer hævdede ogsaa, at Børnetandplejen var en Sag af overordentlig stor Betydning. Staten havde nu nedsat en Kommission til Undersøgelse af dette Spørgsmaal, og det var Meningen, at alle Kommuner skulde yde et Tilskud til Børnenes Tandpleje i Skolerne, saa man burde næppe modsætte sig en Udvikling af denne Sag. Det var netop glædeligt, at Lederen af Tandklinikken havde forstaaet at faa en stor Tilgang. Naar Skoletandlægen var tilfreds med at blive sat i 1. Lønklasse, vilde det sikkert være klogt at gøre dette snarest muligt, for skulde der først forhandles med Organisationen, kunde det muligvis blive for sent. Taleren vilde derfor ogsaa bede Lønudvalget tage sit Forslag tilbage og slutte sig til Skoleudvalgets Indstilling.

Mikael Johansen gjorde opmærksom paa, at Lønudvalgets Indstilling var vedtaget enstemmigt af 5 Medlemmer. Hvis man straks, satte en Leder af en saadan ny Institution i 1. Lønklasse, vilde der komme mange flere og forlange det samme. Truslen om Organisationen var næppe farlig, da der fandtes hele 3 Tandlægeforeninger. Taleren vilde spørge, om Skoletandlægen maatte have Privatpraksis.

Formanden svarede hertil, at det var forbudt ham at have Privatarbejde. Tandklinikken var oprettet med det Formaal at vokse, og forhaabentlig vilde den vedblive at udvikle sig, saa at alle Smaabørn efterhaanden vilde blive optaget. Skoleudvalgets Forslag havde i Reglen en trist Skæbne hos Lønudvalget; men det var altid blevet dyrere for Kommunen, naar Lønudvalget ikke havde fulgt Skoleudvalgets Forslag.

Møller syntes, at hvis Tandlægen skulde i 1. Lønklasse, blev man nødt til at have en Klasse over denne for Folk med Embedseksamen. Men som Sagen nu havde udviklet sig, var det vel bedst at tage den tilbage og se at blive enige. Lønudvalget havde ellers ment at ville vente, til man skulde have fat paa Regulativet.

Sagen gik tilbage til Udvalgene.

Uddrag fra byrådsmødet den 3. juli 1919 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 173-1919)

Sagen angaaende Skoletandlæge Bloch-Jørgensens Lønforhøjelse. (Side 67).

Formanden mindede om, at Sagen tidligere havde været fremme i Byraadet. Baade Lønudvalget og Skoleudvalget fastholdt deres tidligere Indstilling.

Møller oplyste, at naar Lønudvalget ikke kunde tiltræde Skoleudvalgets Forslag, var det, fordi der snart skulde laves et nyt Lønregulativ; det var da givet, at 1. Lønklasse maatte forhøjes, men det var ikke givet, at Tandlægen skulde sættes deri, for saa vilde sikkert flere andre Embedsmænd stille samme Fordring. Udvalget foreslog derfor, at man foreløbig betalte Tandlægen for de Timer, han havde, og saa senere kom ind paa Lønregler for ham.

N. Joh. Laursen troede ikke, at Lønudvalget i dette Tilfælde havde Ret. Men hvis man ikke kunde tiltræde Skoleudvalgets Indstilling, vilde Taleren foreslaa, at Sagen gik tilbage til Skoleudvalget, som saa kunde forhandle med Tandlægen om at udsætte Spørgsmaalet, indtil Lønregulativet forelaa. Taleren troede dog, at man af Hensyn til Organisationen blev nødt til at sætte Tandlægen i 1. Lønklasse.

Sagen gik tilbage til Skoleudvalget.